

31993L0084

12.10.1993.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 254/16

**KOMISIJAS DIREKTĪVA 93/84/EEK
(1993. gada 30. septembris)
par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārskatāmību**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 90. panta 3. punktu,

tā kā ar Komisijas Direktīvu 80/723/EEK ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 85/413/EEK ⁽²⁾, tika ieviesta sistēma, saskaņā ar kuru dalībvalstīm tika uzlikts pienākums nodrošināt valsts iestāžu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārskatāmību; tā kā minētajā direktīvā dalībvalstīm tika prasīts saglabāt attiecīgu finanšu informāciju un vajadzības gadījumā sniegt to Komisijai;

tā kā Direktīvā 80/723/EEK, jo īpaši tās 3. un 5. pantā, ir paredzēti noteikumi, kas varētu atvieglot Komisijai pildīt tās pienākumus;

tā kā publiski uzņēmumi dalībvalstu ekonomikās ieņem nozīmīgu vietu; tā kā dalībvalstu un publisku uzņēmumu finanšu attiecību pārskatāmība pēdējā laikā kļuvusi aktuālāka, jo attīstās konkurence kopējā tirgū it īpaši laikā, kad Kopiena tiecas panākt ciešāku ekonomisku integrāciju un sociālu kohēziju;

tā kā dalībvalstis pieņēmušas Vienoto Eiropas aktu, saskaņā ar kuru no 1993. gada 1. janvāra darbojas vienots tirgus; tā kā minētais apstāklis radīs sīvāku konkurenci, un Komisijai būs aktīvi jānodrošina vienotā tirgus pilnvērtīgs izmantojums; tā kā vienotajā tirgū aizvien svarīgāk kļūst nodrošināt vienādas iespējas kā publiskiem, tā privātiem uzņēmumiem;

tā kā novērots, ka liela daļa finanšu plūsmu starp valstīm un publiskiem uzņēmumiem tiek realizēta kā dažāda veida finanšu pārvedumi un neizpaužas tikai kā kapitāla vai kvazikapitāla ieguldīšana;

tā kā galvenokārt ražošanas nozarē Komisija secinājusi, ka uzņēmumiem sniegts vērā ņemams atbalsts, par ko nav ziņots atbilstīgi Līguma 93. panta 3. punktam; tā kā pirmais ⁽³⁾, otrais ⁽⁴⁾ un trešais ⁽⁵⁾ pētījums par valsts atbalstu apstiprina, ka liela daļa valsts atbalsta tiek sniegts neatbilstoši noteikumiem;

tā kā tādas ziņošanas sistēmas ieviešana, kas pamatotos uz *ex post facto* kontrolēm attiecībā uz finanšu plūsmām starp valsts iestādēm un publiskiem uzņēmumiem, ļautu Komisijai pildīt tās saistības; tā kā tāda kontroles sistēma jāattiecinā uz konkrētu finanšu informāciju; tā kā tāda informāciju nav vienmēr publiski pieejama un valsts sektorā ir nepietiekami detalizēta, lai ļautu pienācīgi vērtēt finanšu plūsmas starp valstīm un publiskiem uzņēmumiem;

tā kā varētu uzskatīt, ka pieprasītās informācijas apjoms ir proporcionāli samērīgs ar sasniedzamo mērķi, ņemot vērā faktu, ka uz tādu informāciju jau attiecas informācijas atklātības pienākums, kas paredzēts Padomes Ceturtajā direktīvā 78/660/EEK par uzņēmumu gada pārskatiem ⁽⁶⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/605/EEK ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ OV L 195, 29.7.1980., 35. lpp.

⁽²⁾ OV L 229, 28.8.1985., 20. lpp.

⁽³⁾ ISBN 92-825-9535.

⁽⁴⁾ ISBN 9-826-0386.

⁽⁵⁾ ISBN 92-826-4637.

⁽⁶⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 317, 16.11.1990., 60. lpp.

tā kā, lai dalībvalstis nenoslogotu ar administratīvu darbu, ziņošanas sistēmas vajadzībām jāizmanto gan publiski pieejami dati, gan akciju kontrolpaketes turētājiem pieejama informācija; tā kā jāpieļauj konsolidēti ziņojumi; tā kā konkurenci kopējā tirgū visvairāk traucēs pārmērīgs atbalsts lielākajiem uzņēmumiem ražošanas nozarē; tā kā tādēļ ziņošanas sistēmu pagaidām varētu attiecināt tikai uz tiem uzņēmumiem, kuru gada apgrozījums pārsniedz 250 miljonus ECU;

tā kā, lai gan izziņojot Direktīvu 1980. gadā, Komisija ņēma vērā to, ka Direktīva 80/723/EEK neattiecas uz līdzekļu iekšēju pārvietošanu publiskos uzņēmumos vai to koncernos, tomēr izmaiņas ekonomikā radījušas vajadzību iekļaut arī tādu informāciju, jo ekonomiku bieži vien ietekmē valsts iejaukšanās ar publisku uzņēmumu starpniecību; tā kā Tiesā kopš 1980. gada skatītās lietas ⁽¹⁾ liecina, ka vērā ņemami pieaudzis gadījumu skaits, kad dalībvalstis pārkāpj 93. panta 3. punktu, tādējādi apgrūtinot Komisiju veikt konkurences uzraudzības pienākumu; tā kā tādēļ Komisijai jāpiešķir plašākas uzraudzības pilnvaras,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 80/723/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 2. pantam pievieno šādu ievilkumu:

— “publiski uzņēmumi apstrādes rūpniecības nozarē” nozīmē:

uzņēmumus, kuru galvenā darbības joma, ko definē kā vismaz 50 % no gada kopējā apgrozījuma, ir apstrādes rūpniecība. Šie uzņēmumi ir tie uzņēmumi, kuru darbība NACE klasifikatorā (1. redakcijā) iekļaujama D sadaļā — Apstrādes rūpniecība (apakšsadaļas no DA līdz DN, ieskaitot) ^(*).

^(*) OV L 83, 3.4.1993.”

2. Iekļauj šādu 5.a pantu:

⁽¹⁾ Piemēram sk. spriedumu Lietā 290/83 Komisija pret Franciju [1985] ECR, 439 (lauksaimniecības kredītu fonds), Apvienoto lietu 67, 68 un 70/85 Van der Kooy pret Komisiju [1988] ECR, 219. lpp., Lietu 303/88 Itālija pret Komisiju [1991] ECR-I, 1433. lpp. (ENI/Lanerossi) un Lietu C-305/89 Itālija pret Komisiju [1991] ECR-I, 1603. lpp. (IRI/Finmeccanica/Alfa Romeo).

“5.a pants

1. Dalībvalstis, kurās ir uzņēmumi apstrādes rūpniecības nozarē, katru gadu iesniedz Komisijai 2. punktā minēto finanšu informāciju, ievērojot 4. punktā aprakstīto grafiku.

2. Publiskiem uzņēmumiem apstrādes rūpniecības nozarē saskaņā ar 3. punktu lūdz iesniegt šādu finanšu informāciju:

i) gada ziņojumu un gada pārskatu atbilstīgi Padomes Direktīvas 78/660/EEK ^(*) definējumiem. Gada pārskatā un gada ziņojumā iekļauj bilanci, peļņas/zaudējumu aprēķinu, paskaidrojošas piezīmes, uzskaites principu aprakstu, vadības paziņojumus, ziņojumus pa nozarēm un darbībām. Iesniedz arī ziņas par akcionāru kopsapulču sasaukšanu un citu saistītu informāciju.

Lūdz sniegt arī šādas ziņas, ja tās nav iekļautas gada ziņojumā vai gada pārskatā:

ii) piešķirti pamatkapitāla vai kvazikapitāla līdzekļi, kas pielīdzināmi pašu kapitālam, minot piešķiršanas nosacījumus (parastās akcijas, priekšrocības akcijas, akcijas ar atliktu dividenžu izmaksu vai konvertējamās akcijas, procentu likmes; līdz ar akcijām piešķirtas dividenžu vai konvertēšanas tiesības);

iii) neatmaksājamas dotācijas vai dotācijas, kas atmaksājas tikai īpašos gadījumos;

iv) uzņēmumam izsniegti kredīti, tostarp, pārtēriņa tiesības vai kapitālieguldījumu kreditēšana, norādot procentu likmes, kreditēšanas nosacījumus un garantijas, ja kredīta saņēmējs uzņēmums tādas aizdevējam piedāvā;

v) garantijas, ko uzņēmumiem saistībā ar kreditēšanu sniedz publiskas iestādes (minot nosacījumus un maksājumus, ko uzņēmumam par tādām garantijām var prasīt maksāt);

vi) izmaksātās dividendes un nesadalītā peļņa;

vii) citi valsts iejaukšanās veidi, jo īpaši, valstij no publiskiem uzņēmumiem pienākošos summu atlaišana, cita starpā, kredītu, dotāciju, uzņēmuma peļņas vai sociālo nodokļu vai citu līdzīgu maksājumu atlaišana.

3. Informāciju, kas minēta 2. punktā, sniedz par visiem publiskiem uzņēmumiem, kuru apgrozījums pēdējā saimnieciskajā gadā pārsniedzis 250 miljonus ECU.

Minēto informāciju sniedz par katru publisku uzņēmumu atsevišķi, tostarp arī par citās dalībvalstīs reģistrētiem uzņēmumiem, un vajadzības gadījumā informācijā iekļauj sīkākas ziņas par publisku uzņēmumu iekšējiem vai savstarpējiem darījumiem, kā arī tiešiem darījumiem starp publisku uzņēmumu un valsti. 2. punkta ii) apakšpunktā minētajā

pamatkapitālā ieskaita publisku uzņēmumu pamatkapitālam tieši piešķirtus valsts līdzekļus, kā arī līdzekļus, ko piešķir valsts pārvaldītājsabiedrības vai citi publiski uzņēmumi (tostarp — finanšu iestādes), neatkarīgi no tā, vai tā ir iekšēja līdzekļu piešķiršana koncernā, vai piešķiršana no ārpuses. Vienmēr norāda, kādās attiecībās ir finansējuma piešķirējs un saņēmējs. 2. punktā prasītos ziņojumus sniedz par katru publisku uzņēmumu atsevišķi, kā arī atsevišķi par pārvaldītājsabiedrībās ietilpstošiem uzņēmumiem, kuros konsolidēti vairāki publiski uzņēmumi, ja vien pārvaldītājsabiedrībā ietilpstošā uzņēmuma konsolidētais noiets ļauj to klasificēt kā “ražošanas uzņēmumu”.

Daži publiski uzņēmumi savas darbības nodala vairākos juridiski patstāvīgos uzņēmumos. No tādiem uzņēmumiem Komisija pieļauj konsolidētus ziņojumus. Konsolidētos ziņojumos vajadzētu atspoguļot reālās saimnieciskās darbības uzņēmumu grupā, kas darbojas vienā un tajā pašā nozarē vai cieši saistītās nozarēs. Konsolidētus ziņojumus no darbību ziņā atšķirīgām un tikai finansiāli saistītām pārvaldītājsabiedrībām nepieļauj.

4. Informāciju, kas minēta 2. punktā, Komisijai iesniedz katru gadu. Informāciju par 1992. saimniecisko gadu Komisijai iesniedz divos mēnešos no šīs direktīvas publicēšanas.

Par 1993. un turpmākiem gadiem informāciju iesniedz 15 darbadienās no dienas, kad publicē attiecīgā publiska uzņēmuma gada ziņojumu. Jebkurā gadījumā un jo īpaši attiecībā uz uzņēmumiem, kuri gada pārskatus nepublicē, informāciju iesniedz vēlākais deviņos mēnešos no uzņēmuma saimnieciskā gada beigām.

Nolūkā zināt, cik ir tādu uzņēmumu, uz kuriem attiecas šī ziņošanas sistēma, dalībvalstis divos mēnešos no šīs direktīvas publicēšanas Komisijai iesniedz sarakstu ar uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šis pants, norādot arī uzņēmumu apgrozījumu. Saraksts līdz katra gada 31. martam jāpārskata.

5. Uzņēmumiem, kuri pieder vai kurus kontrolē *Treuhandanstalt*, šo pantu piemēro tikai no dienas, kad beidzas termiņš šai iestādei īpaši izveidotajai ziņošanas sistēmai.

6. Dalībvalstis Komisijai iesniedz jebkādu papildu informāciju, ko tās uzskata par vajadzīgu, lai pienācīgi izvērtētu iesniegtos datus.

(*) OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp..”

2. pants

Dalībvalstis līdz 1993. gada 1. novembrim pieņem noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka procedūru, saskaņā ar kuru izdarīt šādas atsauces.

3. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1993. gada 30. septembrī

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Karel VAN MIERT